

Sp. zn.: **PN-22Cb/11/2021** - 109
IČS: **2521202319**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: **PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.**, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený právny zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 36857033, proti žalovanej: _____ predtým _____, nar. _____, trvale bytom _____, zastúpená splnomocneným zástupcom: Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 6115/9, Bratislava, IČO: 50252151, o zaplatenie 1.931,18 eura s príslušenstvom a o zaplatenie zmluvnej pokuty, takto

r o z h o d o l:

I. **Z a s t a v u j e** konanie v časti o zaplatenie istiny 200,- eur a v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne zo sumy 50,- eur od 14.12.2021 do 10.3.2022, zo sumy 100,- eur od 11.3.2022 do 10.4.2022, zo sumy 150,- eur od 11.4.2022 do 12.7.2022 a zo sumy 200,- eur od 13.7.2022 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. **P r i z n á v a** žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 93 %.

O d ô v o d n e n i e

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 19.12.2021, sa domáhal žalobca od žalovanej zaplatenia sumy 1.931,18 eura spolu so

zmluvnou pokutou vo výške 0,1 % denne: zo sumy 126,27 eura od 26.6.2017 do 6.7.2017, zo sumy 126,27 eura od 26.7.2017 do 9.8.2017, zo sumy 126,27 eura d 26.8.2017 do 11.9.2017, zo sumy 126,27 eura od 26.9.2017 do 19.10.2017, zo sumy 126,27 eura od 26.10.2017 do 20.2.2018, zo sumy 23,73 eura od 26.11.2017 do 20.2.2018, zo sumy 70,- eur od 26.11.2017 do 28.3.2018, zo sumy 32,54 eura od 26.11.2017 do 9.4.2018, zo sumy 126,27 eura od 26.12.2017 do 9.4.2018, zo sumy 41,19 eura od 15.1.2018 do 9.4.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 10.5.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 13.6.2018, zo sumy 20,- eur od 15.1.2018 do 20.7.2018, zo sumy 200,- eur od 15.1.2018 do 8.8.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 14.9.2018, zo sumy 126,27 eura d 15.1.2018 do 14.11.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 13.12.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 22.3.2019, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 18.4.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.6.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 15.7.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 19.8.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.9.2019, zo sumy 100,- eur od 15.1.2018 do 29.11.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.12.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.2.2020, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 15.5.2020, zo sumy 130,- eur od 15.1.2018 do 13.7.2020, zo sumy 130,- eur od 15.1.2018 do 11.9.2020, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 11.11.2020, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 14.12.2020, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 16.2.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 28.5.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 11.8.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 13.9.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 11.10.2021, zo sumy 1.931,18 eur od 15.1.2018 do zaplattenia, s tým, že od dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 6.060,96 eura je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 1.931,18 eura vo výške 9 % ročne až do zaplattenia, všetko titulom nesplattenia úveru zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 18.1.2017. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Veci bola pridelená spisová značka 22Cb/11/2021.

2. Žalobný nárok odvodzoval žalobca od záväzkového právneho vzťahu strán sporu založeného zmluvou o úvere č. 240640, ktorú uzatvoril žalobca so žalovanou ako s podnikateľom dňa 18.1.2017, na základe ktorej zmluvy poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 2.000,- eur. Poskytnutý úver sa zaviazala žalovaná splatiť spolu s úrokom v 48 mesačných splátkach vo výške po 126,27 eura, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru, oznámil žalobca žalovanej listom zo dňa 2.1.2018, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 9, 10, 11, a súčasne jej oznámil, že dňa 14.1.2018, v dôsledku nesplácania splátok sa stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaná neuhradila v danom čase dlhované splátky, a preto sa k uvedenému dňu 14.1.2018 všetky splátky podľa zmluvy stali splatnými. Právo na predčasné zosplatenie úveru uplatnil žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s čl. 10, ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní má veriteľ (žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti, a to ku dňu uvedenom v oznámení o uplatnení tohto práva. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia, a predstavuje sumu 1.931,18 eura. Ku dňu podania návrhu zaplatila žalovaná celkom sumu 4.129,78 eura. V súlade s čl. 10 ods. 10.1 a 10.2 zmluvy si uplatnil žalobca nárok na zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne zo súm a za obdobia uvedené v žalobnom návrhu s tým, že od dňa nasledujúceho po dni, v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 6.060,96 eura, si žalobca uplatňuje nárok na úrok z

omeškania vo výške podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., pričom sadzba úroku z omeškania je určená ako základná úroková sadzba ECB (Európskej centrálnej banky- pozn. súdu) zvýšená o 9 percentuálnych bodov, ktorá sadzba úrokov z omeškania bola ku dňu podania žaloby vo výške 9 % p. a.

3. Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 22Cb/11/2021-39 zo dňa 22.7.2022, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením, čím bol platobný rozkaz zrušený zo zákona (§ 274 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov /ďalej aj ako len „CSP“/).

4. V odpore proti platobnému rozsahu žalovaná zdôraznila, že predmetný zmluvný vzťah je spotrebiteľným vzťahom, pričom zo súdnej praxe aj z praxe spotrebiteľských organizácií už vyplynula nekalá obchodná praktika zo strany žalobcu, keď žalovanej bol vnútený vzťah zakladajúci sa na podnikateľskej báze. Žalovaná nemala záujem podpisovať úverovú zmluvu ako podnikateľ živnostník, ale ako fyzická osoba nepodnikateľ, pričom úver mienila využiť na svoje súkromné účely. Zmluvy boli vypracované žalobcom na vopred pripravených tlačivách, aby zbavil žalovanú zbavil statusu spotrebiteľa. V žiadosti o úver je žalovaná uvádzaná ako fyzická osoba - podnikateľ, meno, priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia, trvalá adresa. Sprostredkovateľ, ktorý žalovanej predkladal zmluvy na uzavretie tzv. biznis úveru, reprodukoval žalovanej, že keď je vedená v registri finančných agentov, musí uzatvoriť výlučne zmluvu o biznis úvere. Potom, čo žalovaná informovala sprostredkovateľa, že ona nemá ako využiť biznis úver pre svoje podnikanie, pretože úver na svoje podnikanie nepotrebuje, sprostredkovateľ vnukol žalovanej ponuku, že do žiadosti uvedú účel čerpania úveru na zakúpenie počítača na podnikanie. Už len samotná výška úveru 2.000,- Eur pre počítač dokazuje nekalý postup žalobcu. Žalovaná nie je, a ani nebola žiadny profesionálny podnikateľ - expert, aby na svoje podnikanie potrebovala počítač za 2.000,- eur. V zmluve je síce žalovaná označená ako fyzická osoba - podnikateľ, avšak v prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len označenie žalovanej ako podnikateľa, pričom absentuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má uzatvorenie zmluvy s podnikateľskou činnosťou žalovanej. Skutočnosť, že žalovaná bola v čase uzavretia zmluvy držiteľkou živnostenského listu, a priori nevylučuje možnosť uzavrieť zmluvu v postavení spotrebiteľa. S poukazom na interpretačné ust. § 54 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmluvy zaujať výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Dôkazné bremeno na preukázanie opaku je na dodávateľovi, teda na žalobcovi. Navyše viaceré skutočnosti ako napríklad žiadosť o poskytnutie úveru, doklad totožnosti - občiansky preukaz, zapadajú do charakteristiky žalovanej ako fyzickej osoby - spotrebiteľa. Žalovaná poukázala na nepomer výšky odmeny a reálne poskytnutého úveru. Žalobca poskytol žalovanej úver 2.000,- eur, za ktorý požadoval odmenu 203,048 % (v období štyroch rokov), t. j. odmenu v sume 4.060,96 eura.

5. Žalovaná ďalej v odpore uviedla, že účelom uzatvorenia takejto fiktívnej zmluvy o biznis úvere bolo obísť zákon. Odmena 203,048 % viacnásobne prevyšuje obvyklé úroky požadované bankami za úvery. Takýto úrok je nedovolený, označuje sa ako úžernický a je

sankcionovaný neplatnosťou jeho dojednaní. Úver je odplatný právny úkon. Ekonomickým cieľom finančného úveru je poskytnutie peňažných prostriedkov spravidla za odplatu (úroky) na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstáv dlžníka alebo na dohodnutý účel. V danom prípade suma, ktorá predstavuje zmluvnú odmenu z celkovej sumy údajne poskytnutého biznis úveru, predstavuje 203,048 %. Ak teda ide o zmluvnú odmenu, potom odmena, resp. odplata za úver v rozsahu 203,048 % zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov, a niet dôvod na iné, ako úžerné označenie takýchto úrokov. Hmotnoprávny základ pre takýto záver dáva ust. § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Dojednanie určitej peňažnej sumy, ktorú veriteľ poskytne dlžníkovi a výška úroku, sú podstatné náležitosti úverovej zmluvy. Žalobca zámerne pri ich dojednávaní využil princíp zmluvnej voľnosti, do zmluvy zakomponoval ustanovenia, ktoré sú síce zákonom dovolené, ale v konečnom dôsledku tým sledoval, aby zákon dodržaný nebol. Svojím obsahom a účelom tak zmluva o úvere obchádza zákon, a je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pre prípad, že by súd dospel k nespotrebitel'skému charakteru zmluvy, poukázala žalovaná na istinu reálne poskytnutú úveru, na okolnosti, za akých bola zmluva uzatvorená, a s poukazom na ust. 265 Obchodného zákonníka, ktoré zakazuje zneužitie práva, a nemôže byť poskytnutá právna ochrana takému výkonu práva, ktorý odporuje poctivému obchodnému styku. S prihliadnutím na obsah zmluvy, najmä jej ustanovení o výške úveru a zmluvnej odmene, považovala žalovaná zmluvu o tzv. biznis úvere za neplatnú pre obchádzanie zákona. V prípade, ak sa v konaní preukáže spotrebiteľský charakter zmluvy, odkázala žalovaná na ust. § 9 ods. 6 a 7 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa ktorého, sa nemôže spotrebiteľ vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Žalovaná odkázala aj na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, kedy zo strany žalobcu neboli dodržané zákonné ustanovenia pre platné zosplatnenie úveru. Z opatrnosti žalovaná namietla aj to, že okrem neplatnosti zmluvy, považovala tzv. biznis úver za bezúročný a bez poplatkov. Za poskytnutý úver 2.000,- eur zaplatila žalovaná zaplatila už 4.129,78 eura, a preto mala za to, že na strane žalobcu vzniklo bezdôvodné obohatenie minimálne v sume 2.129,78 eura. Rovnako z opatrnosti vzniesla žalovaná námietku premlčania. K zosplatneniu úveru malo dôjsť ku dňu 14.1.2018, pričom žaloba bola doručená súdu dňa 19.12.2021.

6. Účinnosťou zákona č. 150/2022 Z. z. bolo zavedené nové usporiadanie súdov, v dôsledku čoho s účinnosťou od 1. júna 2023 došlo k prechodu výkonu súdnictva zo zaniknutého Okresného súdu Piešťany na Okresný súd Trnava ako nástupnícky súd (§ 181 ods. 1 písm. g/ zákona č. 371/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Okresný súd Trnava vedie predmetný súdny spor pod sp. zn. PN-22Cb/11/2021.

7. Podaním doručeným súdu dňa 22.5.2026, oznámil žalobca súdu, že berie žalobu späť v časti žalovanej istiny 200,- eur, v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne zo sumy 50,- eur od 14.12.2021 do 10.3.2022, zo sumy 100,- eur od 11.3.2022 do 10.4.2022, zo sumy 150,- eur od 11.4.2022 do 12.7.2022 a zo sumy 200,- eur od 13.7.2022 do zaplatenia, a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Žalobu vzal v tejto sčasti späť z dôvodu,

že mu žalovaná uhradila po vyhotovení a po podaní žaloby na súde 4 platby vo výške po 50,- eur, ktoré uhradila v dňoch 14.12.2021, 11.3.2022, 11.4.2022 a 13.7.2022, ktoré platby spolu predstavujú sumu 200,- eur. Žalobca zotrval na zvyšnej časti nárokov uplatnených v žalobe, a teda, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.731,18 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1 % denne: zo sumy 126,27 eura od 26.6.2017 do 6.7.2017, zo sumy 126,27 eura od 26.7.2017 do 9.8.2017, zo sumy 126,27 eura d 26.8.2017 do 11.9.2017, zo sumy 126,27 eura od 26.9.2017 do 19.10.2017, zo sumy 126,27 eura od 26.10.2017 do 20.2.2018, zo sumy 23,73 eura od 26.11.2017 do 20.2.2018, zo sumy 70,- eur od 26.11.2017 do 28.3.2018, zo sumy 32,54 eura od 26.11.2017 do 9.4.2018, zo sumy 126,27 eura od 26.12.2017 do 9.4.2018, zo sumy 41,19 eura od 15.1.2018 do 9.4.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 10.5.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 13.6.2018, zo sumy 20,- eur od 15.1.2018 do 20.7.2018, zo sumy 200,- eur od 15.1.2018 do 8.8.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 14.9.2018, zo sumy 126,27 eura d 15.1.2018 do 14.11.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 13.12.2018, zo sumy 126,27 eura od 15.1.2018 do 22.3.2019, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 18.4.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.6.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 15.7.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 19.8.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.9.2019, zo sumy 100,- eur od 15.1.2018 do 29.11.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.12.2019, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 18.2.2020, zo sumy 126,- eur od 15.1.2018 do 15.5.2020, zo sumy 130,- eur od 15.1.2018 do 13.7.2020, zo sumy 130,- eur od 15.1.2018 do 11.9.2020, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 11.11.2020, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 14.12.2020, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 16.2.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 28.5.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 11.8.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 13.9.2021, zo sumy 60,- eur od 15.1.2018 do 11.10.2021, zo sumy 1.931,18 eura od 15.1.2018 do 13.12.2021, zo sumy 1.881,18 eura od 14.12.2021 do 10.3.2022 zo sumy 1.831,18 eura od 11.3.2022 do 10.4.2022, zo sumy 1.781,18 eura od 11.4.2022 do 12.7.2022 zo sumy 1.731,18 eura od 13.7.2022 do zaplattenia, s tým, že od dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 6060,96 eura je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 1.731,18 eura vo výške 9 % ročne až do zaplattenia.

8. Žalovaná v priebehu sporu ďalej uviedla, že žalobca založil svoju žalobu na tvrdení, že predmetný úver bol poskytnutý žalovanej ako podnikateľovi na podnikateľské účel, od ktorého tvrdenia odvodzoval žalobca aplikáciu obchodnoprávneho režimu na predmetný právny vzťah. Napriek tomu však žalobca počas celého konania nepredložil jediný dôkaz, ktorý by preukazoval skutočné použitie poskytnutých finančných prostriedkov na podnikateľské účely, ako napríklad faktúru za údajne zakúpený počítač, pokladničný doklad, objednávku, dodací list, záručný list, účtovný doklad, dôkaz o zaradení počítača do podnikateľského majetku, ani žiadny iný dôkaz o tom, že deklarovaný počítač vôbec existoval. Počas celého konania tak zostalo nepreukázané základné skutkové tvrdenie žalobcu, na ktorom je žaloba postavená. Ak bol podnikateľský charakter zmluvy pre žalobcu tak zásadný, nie je zrejmé, prečo žalovanú v samotnej zmluve neidentifikoval spôsobom obvyklým pre podnikateľské vzťahy. Žalobca nevyvrátil tvrdenia žalovanej uvedené už v odpore proti platobnému rozsahu, že táto uzatváraní zmluvy nemala záujem o podnikateľský úver, že úver nehodlala využiť na podnikanie, že sprostredkovateľ žalobcu jej oznámil, že vzhľadom na jej registráciu v registri finančných agentov musí uzatvoriť výlučne tzv. biznis úver, že potom, čo žalovaná sprostredkovateľa upozornila, že úver na podnikanie nepotrebuje, a nemá pre svoje podnikanie využitie, bolo jej navrhnuté, aby bol do žiadosti uvedený účel

„zakúpenie počítača na podnikanie.“ Takéto okolnosti nasvedčujú tomu, že podnikateľský účel nebol výsledkom reálnej potreby žalovanej, ale formálnym označením použitým za účelom uzatvorenia produktu označeného ako „biznis úver.“ Žalobca počas celého konania nepredložil jediný dôkaz o tom, že deklarovaný počítač bol skutočne zakúpený, aký počítač mal byť zakúpený, od koho bol zakúpený, za akú cenu bol zakúpený alebo že bol použitý na výkon podnikateľskej činnosti žalovanej. Pritom samotný žalobca si do zmluvy zakomponoval čl. 6.3., podľa ktorého mala žalovaná predložiť dokumentáciu preukazujúcu použitie finančných prostriedkov na podnikateľské účely. Ak žalobca považoval podnikateľský účel za rozhodujúci, potom mal preukázať aj splnenie tejto podmienky. Takýto dôkaz však v konaní absentuje. Za osobitne významné považovala žalovaná aj skutočnosť, že hoci žalobca tvrdí podnikateľský charakter úveru, v samotnej úverovej zmluve neuviedol IČO žalovanej, obchodné meno, miesto podnikania ani iné identifikačné údaje typické pre podnikateľské vzťahy, hoci IČO žalovanej poznal už zo žiadosti o úver. Žalovaná bola pritom v zmluve identifikovaná menom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu, teda spôsobom typickým pre fyzickú osobu nepodnikateľa. Žalovaná poukázala na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej samotné označenie osoby za podnikateľa automaticky neznamená, že konkrétny právny úkon bol vykonaný pri výkone podnikateľskej činnosti. Rozhodujúce je posúdenie skutočného obsahu právneho vzťahu a jeho vecnej súvislosti s podnikateľskou činnosťou. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Bezpečným preukázaním nespotrebitel'ského charakteru zmluvy nemôže byť iba formálne označenie žalovanej ako podnikateľa. Žalobca musí preukázať konkrétny súvis medzi poskytnutým úverom a podnikateľskou činnosťou žalovanej. Takýto dôkaz však nebol v konaní vykonaný. Aj keby súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nie je spotrebiteľskou zmluvou, žalovaná zastávala názor, že predmetná zmluva odporuje zákonu, príp. ho obchádza z dôvodov, ktoré už uviedla v odpore proti platobnému rozsahu, keďže aj v obchodnoprávných vzťahoch existujú hranice zmluvnej voľnosti, a nemožno za poctivé považovať dojednanie, ktorého výsledkom je povinnosť dlžníka vrátiť viac ako 3-násobok poskytnutej sumy bez primeraného ekonomického odôvodnenia, a išlo by tak v danom prípade o výkon práva v rozpore s ust. § 265 Obchodného zákonníka, hoci žalobca vôbec nepreukázal, že by predmetný úver bol vôbec použitý na deklarovaný podnikateľský účel. Žalovaná zotrvala na stanovisku, uvedenom v odpore proti platobnému rozkazu, že účelom vytvorenia formálnej konštrukcie tzv. biznis úveru bolo obísť právnu úpravu spotrebiteľských úverov a vyhnúť sa zákonným obmedzeniam na ochranu spotrebiteľa. Žalovaná zhrnula, že zo samotnej evidencie žalobcu vyplýva, že mu žalovaná uhradila najmenej 4.129,78 eura, a následne ďalších 200,- eur počas súdneho konania. Žalovaná tak uhradila viac než celú zmluvnú odplatu, ktorá mala predstavovať odmenu žalobcu za poskytnutie úveru. Žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoZm/21/2019 zo dňa 4.12.2019, v ktorom súd posudzoval podnikateľský úver žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v ktorom rozsudku sa stotožnil odvolací súd so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca využil zmluvnú konštrukciu vedúcu k obchádzaniu zákona, a že výkon takto uplatňovaného práva nemôže požívať súdnu ochranu, pričom súd výslovne poukázal aj na § 265 Obchodného zákonníka a na zásady poctivého obchodného styku. Nebola preukázaná kúpa deklarovaného počítača, jeho použitie na podnikanie ani splnenie povinnosti podľa čl. 6.3. zmluvy, a preto zostal podnikateľský účel úveru nepreukázaný. Žalovaná navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania proti žalobcovi.

9. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 2.6.2024, na ktoré sa

nedostavili strany sporu ani ich zástupcovia. Oba strany však písomne ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní, pričom súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Súd preto podľa § 180 CSP vec pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to žiadosťou o úver zo dňa 18.1.2017, zmluvou o úvere zo dňa 18.1.2017, splátkovým kalendárom, prehľadom splácania, oznámením zo dňa 2.1.2018 o okamžitej splatnosti, vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, a zistil tento **skutkový stav**:

11. Žalovaná požiadala žalobcu dňa 18.1.2017 o poskytnutie úveru vo výške 2.000,- eur na tlačive označenom ako: Biznis úvery, Žiadosť o úver, s pridelením číslom: 000024064043. Tlačivo vyplňal sprostredkovateľ žalobcu: Pavol Minek. Podľa takto vyplnenej žiadosti požiadala žalovaná o poskytnutie úveru s možnosťou splácania v 48 mesačných splátkach vo výške po 126,27 eura s tým, že žalobcovi zaplatí spolu s úrokmi celkom sumu 6.060,96 eura. V žiadosti nie je uvedená žiadna konkrétna úroková sadzba úrokov z úveru. V žiadosti je ako účel čerpania úveru uvedený investičný úver na zakúpenie počítača na podnikanie. Žalovaná je v žiadosti identifikovaná menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom, trvalou adresou, kontaktnou adresou, ďalej obchodným menom ako: Java Pavlovičová, číslom DIČ, bez uvedenia IČO, odbor podnikania: N, dátum začiatku podnikania: 21.9.2012 s tým, že žiadateľka je zapísaná v Registri finančných agentov pod reg. č.: 162397. V žiadosti sú uvedené hrubé ročné príjmy vo výške 12.881,27 eura. V žiadosti je vyznačené, že žalovaná predložila sprostredkovateľovi, okrem iného, aj výpis z bankového účtu, daňové priznanie za rok 2015, ako aj aktuálny výkaz o príjmoch a výdavkoch a výkaz o majetku a záväzkoch.

12. V deň podpísania žiadosti o biznis úver uzatvorili strany sporu zmluvu o úvere č. 240640-12235 s odkazom na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorou sa zaviazal žalobca ako veriteľ poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi úver v dohodnutej výške 2.000,- eur na účel výkonu podnikateľskej činnosti žalovanej, a to do 8 dní od doručenia podpísaného rovnopisu zmluvy žalovanou aj s prílohami žalobcovi. Podľa čl. 1, bodu 1.1. zmluvy „veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti úver v dohodnutej výške (...),“ ktorý mal byť podľa zmluvy poskytnutý žalovanej na zakúpenie počítača na podnikanie. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť spolu s úrokmi z úveru mesačnými splátkami vo výške po 126,27 eura po dobu 48 mesiacov splatnými podľa splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa čl. 3.1. zmluvy sa zaviazala žalovaná zaplatiť žalobcovi zmluvnú odmenu vo výške 84,60 eura mesačne, zodpovedajúcu úrokom z úveru, ktorá odmena bola súčasťou mesačnej splátky. Podľa čl. 6.3. zmluvy bol žalobca oprávnený písomne vyzvať žalovanú na preukázanie použitia peňažných prostriedkov na podnikateľské účely, a do 45 dní od doručenia tejto výzvy bola žalovaná povinná predložiť žalobcovi dokumentáciu preukazujúcu použitie peňažných prostriedkov na podnikateľské účely. Podľa čl. 10.1. zmluvy, v prípade omeškania žalovanej s úhradou splátky je žalobca oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a za každý deň z omeškania. Podľa čl. 10.2. zmluvy, ak sa stanú podľa odseku 10.4. písm. b) zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky žalovanej podľa tejto zmluvy, je žalovaná povinná zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania. Podľa čl. 10.3. zmluvy, ak sankcie za omeškanie podľa odseku 10.1. a odseku 10.2. tejto zmluvy dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára platného v

deň uzatvorenia tejto zmluvy, od nasledujúceho dňa je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. Možnosť predčasného splatenia úveru si dojednali strany v čl. 10.4 zmluvy, podľa ktorého, v prípade, že žalovaná neuhradí ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní odo dňa jej splatnosti a/ alebo v prípade, že žalovaná je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy a/ alebo v prípade, že poruší žalovaná niektoré ustanovenia tejto zmluvy, najmä ustanovenia odseku 15.1. zmluvy (okrem 15.1. písm. a/) a/ alebo v prípade, že ktorúkoľvek s prehlásení žalovanej uvedené v tejto zmluve alebo v žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé, a) je žalobca oprávnený odstúpiť od zmluvy, b) je žalobca oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa podľa zmluvy majú stať splatnými v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení podľa tohto ustanovenia, a c) žalobca je oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto zmluvu na základe písomného oznámenia doručeného žalovanej. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia žalovanej. Podľa čl. 19, bodu 19.5. zmluvy, právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa spravujú príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalovaná je zmluve označená identifikačnými údajmi: meno a priezvisko, rodné číslo, sídlo, informáciou, že je zapísaná v Registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom Národnou bankou Slovenska (ďalej ak ako len „NBS“), v Podregistri poistenia alebo zaistenia, v ktorom je zapísaná ako viazaný finančný agent pod reg. č. 162397 od 21.9.2012.

13. Splátky úveru vo výške 126,27 eura mesačne bola žalovaná povinná platiť vždy do 25. dňa v príslušnom mesiaci po dobu 48 mesiacov s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 25.2.2017 a splatnosť poslednej splátky na deň 25.1.2021. Prehľad splatnosti jednotlivých splátok je uvedený v splátkovom kalendári k zmluve o úvere.

14. Medzi stranami bolo nesporné, a vyplýva to aj z prehľadu platieb žalovanej z predmetného úveru, že žalobca poskytol žalovanej dňa 19.1.2017 úver v sume 2.000,- eur, ktorý žalovaná spočiatku riadne splácala. Z prehľadu splátok je nepochybné, že riadne uhradila žalovaná iba prvé 4 splátky, ďalšie 4 splátky uhradila po lehote splatnosti, z ktorého dôvodu využil žalobca svoje oprávnenie podľa čl. 10. 4 písm. b) zmluvy na okamžité zosplatenie celého úveru, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 2.1.2018, označeným ako: Oznámenie o okamžitej splatnosti, ktorým upozornil žalovanú, že je v omeškaní s úhradou 9., 10. a 11. splátky úveru z predmetnej zmluvy o úvere v celkovej sume 378,81 eura, a že dňom 14.1.2018 sa stávajú splatnými všetky splátky a záväzky zo zmluvy. Ku dňu 11.10.2021 uhradila žalovaná žalobcovi z predmetného úveru celkom sumu 4.129,78 eura.

15. Medzi stranami nebolo sporné doručenie oznámenia žalobcu žalovanej o okamžitej splatnosti úveru.

16. Rovnako medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná v období od 14.12.2021 uskutočnila ďalšie 4 platby z predmetného úveru, všetky vo výške po 50,- eur, ktoré uhradila v dňoch 14.12.2021, 11.3.2022, 11.4.2022 a 13.7.2022, ktoré platby spolu predstavujú sumu 200,- eur.

17. Súd **vec právne posúdil** nasledovne:

18. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

21. Podľa § 657 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

22. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

23. Podľa § 657 OZ, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

24. Záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy).

25. Podľa § 261 ods. 9 OZB, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

26. Podľa § 262 ods. 1 a 2 OBZ, (1) strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom. (2) Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

27. Podľa § 263 ods. 2 OBZ, strany sa nemôžu odchýliť od základných ustanovení uvedených pre jednotlivé zmluvné typy v tejto časti a od ustanovení, ktoré ustanovujú povinnú písomnú formu právneho úkonu.

28. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník

povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

30. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „ZoSÚ“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

32. Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

33. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), (1) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať

informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

34. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

35. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (pozn. § 52 až § 60 OZ obsahujúce všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv) musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, napríklad druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ); dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ); celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ), opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. h/ ZoSÚ); úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ); ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj ako len „RPMN“; § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ), výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ).

36. Podľa § 9 ods. 6 a 7 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), (6) spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. (7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

37. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie

alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e/ veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f/ veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g/ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

38. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

39. Podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

40. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

42. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z

okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

43. Podľa § 52 ods. až 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

44. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), (1) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

45. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

46. Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

47. Podľa § 53 ods. 6 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

49. Podľa § 54 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), (v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

50. Podľa § 565 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

51. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, (1) ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

52. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

53. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, prvá veta, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

54. Podľa § 369 ods. 1 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

55. Podľa § 369 ods. 3 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, k záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

56. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

57. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

58. Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením (§ 121 ods. 3 OZ).

59. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, (1) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením

peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

60. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

61. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

62. Podľa § 100 ods. 2 OZ, prvá veta, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

63. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

64. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

65. Podľa § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

66. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

67. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

68. Podľa § 216 ods. 1 a 2 CSP, (1) súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. (2) Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

69. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

70. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

71. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

72. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

73. Keďže žalobca vzal žalobu sčasti späť skôr, než začalo prvé pojednávanie vo veci samej, a zároveň skôr, než začalo predbežné prejednanie sporu, nezisťoval súd od žalovanej jej stanovisko vo význame, či s týmto čiastočným späťvzatím súhlasí alebo nesúhlasí z vážnych dôvodov.

74. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým tento vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 200,- eur a tomu zodpovedajúcej časti zmluvnej pokuty, súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil (**I. výrok**).

75. Vykonaným dokazovaním listinami, a to to žiadosťou o úver zo dňa 18.1.2017, zmluvou o úvere zo dňa 18.1.2017, splátkovým kalendárom, prehľadom splácania, oznámením zo dňa 2.1.2018 o okamžitej splatnosti, vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, súd **mal za preukázané**, že medzi stranami sporu vznikol dňa 18.1.2017 záväzkový právny vzťah založený zmluvou o úvere č. 240640-12235 s odkazom na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorou sa zaviazal žalobca ako veriteľ poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi úver v dohodnutej výške 2.000,- eur do 8 dní od doručenia podpísaného rovnopisu zmluvy žalovanou aj s prílohami žalobcovi. Úver sa zaviazala žalovaná splatiť 48 splátkami vo výške po 126,27 eura vždy do 25. dňa v mesiaci so splatnosťou 1. splátky dňa 25.2.2017 a poslednej splátky dňa 25.1.2021, pričom súčet všetkých splátok úveru zodpovedal sume 6.060,96 eura. Súčasťou každej splátky úveru bola odmena v sume 84,60 eura ako úrok z úveru. Celková odplata za poskytnutý úver tak zodpovedala sume 4.060,80 eura. Úroková sadzba úrokov z úveru nebola v zmluve vôbec dojednaná. Podľa textu zmluvy bol tento úver poskytnutý žalovanej na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti, a to na zakúpenie počítača na podnikanie. Zmluva bola vyhotovená na predtlačenom formulári, pričom podľa čl. 10.4. písm. b) zmluvy mohol veriteľ (žalobca) vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, okrem iného, aj vtedy, ak sa dostal dlžník (žalovaná) do omeškania s platením niektorej zo splátok úveru po dobu viac než 75 kalendárnych dní, ku ktorému predčasnému zosplatneniu mohol pristúpiť po splnení dohodnutých podmienok, a to aj bez predchádzajúcej výzvy zaslanej žalovanej (dlžníkovi) na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na hrozbu možnosti predčasného zosplatnenia úveru v prípade dodatočného neuhradenia omeškanej splátky, pre ktorú môže veriteľ celý úver predčasne zosplatniť.

76. Žalovaná uhradila riadne prvé 4 splátky, s omeškaním uhradila ďalšie 4 splátky, neuhradila však 9. až 11. splátku, na čo žalobca vyhlásil predčasné zosplatnenie úveru, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 2.1.2018, ktorým je oznámil predčasnú splatnosť všetkých splátok a záväzkov zo zmluvy ku dňu 14.1.2018.

77. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaná zaplatila z predmetného záväzkového vzťahu žalobcovi celkom sumu 4.129,78 eura, ďalších 50,- eur dňa 14.12.2021 (pred začatím konania, ktoré začalo až dňa 19.2.2021) a ďalších 150,- eur 3-mi platbami po 50,- eur v

priebehu tohto sporu (v dňoch 11.3.2022, 11.4.2022 a 13.7.2022).

78. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody podľa § 261 ods. 6 OBZ, teda medzi také zmluvy, ktoré sa spravujú režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy. Jedinú výnimku z tohto pravidla tvoria práve spotrebiteľské zmluvy, medzi ktoré patrí aj taká zmluva o úvere, ktorú uzatvoril veriteľ v rámci predmetu svojho podnikania s dlžníkom, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom, kedy sa na takýto záväzkový právny vzťah vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka (aj osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa), aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ), dokonca aj vtedy, ak by sa strany dohodli podľa § 262 OBZ na tom, že ich záväzkový právny vzťah sa spravuje režimom Obchodného zákonníka.

79. Napriek tomu, že zmluva bola stranami označená ako zmluva o úvere, súd zistil, že v danom prípade uzatvorili strany v skutočnosti zmluvu o pôžičke, a nie zmluvu o úvere, pretože žalobca sa zaviazal na poskytnutie sumy úveru (správne pôžičky) priamo v zmluve, a teda podmienkou poskytnutia úveru (pôžičky) už nebola žiadosť dlžníka o poskytnutie úveru, čo je obligatórnou náležitosťou zmluvy o úvere podľa ust. § 497 OBZ, ktoré ustanovenie je základným zákonným ustanovením tohto zmluvného typu, od ktorého sa nemôžu strany zmluvne odchýliť (§ 263 ods. 2 OBZ), a teda ide o kogentné ustanovenie Obchodného zákonníka.

80. Strany sporu teda uzatvorili zmluvu o pôžičke, ktorá je zmluvným typom podľa Občianskeho zákonníka, a nie podľa Obchodného zákonníka. Na uvedenom nič nemení ani nesprávne označenie zmluvy s odkazom na základné zákonné ustanovenie Obchodného zákonníka o zmluve o úvere.

81. Keďže strany uzatvorili v skutočnosti zmluvu o pôžičke (a nie zmluvu o úvere), ani prípadná absolútna neplatnosť dojednania úroku z pôžičky nerobí absolútne neplatnou celú zmluvu o pôžičke, nakoľko úrok z pôžičky je fakultatívnou, a nie obligatórnou (podstatnou) náležitosťou zmluvy o pôžičke, na rozdiel od zmluvy o úvere.

82. Čisto obchodnoprávnu povahu predmetnej zmluvy o úvere (správne zmluvy o pôžičke) nemožno v danom prípade vyvodiť iba z označenia zmluvy, ani z názvu tlačiva žiadosti o poskytnutie biznis úveru, ani zo skutočnosti, že v zmluve je žalovaná označená ako osoba zapísaná v Registri Finančných poradcov vedenom NBS. V tej istej zmluve už nie je pri žalovanej uvedené IČO ani DIČ. Skutočnosť, že žalovaná v čase uzatvárania zmluvy bola zapísaná v Registri finančných agentov a finančných poradcov, sama osebe nezakladá čisto obchodnoprávny charakter všetkých zmluvných záväzkových právnych vzťahov, v ktorých vystupuje žalovaná ako dlžník, pretože aj podnikatelia môžu byť spotrebiteľmi zo spotrebiteľských zmlúv, pokiaľ zmluvy neuzatvárali ako podnikatelia v rámci predmetu podnikania. Ani pretlačený text v čl. 1.1. formulárovej zmluvy: „Veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti úver v dohodnutej výške (...)“ sám osebe nepreukazuje, že žalovaná si skutočne vzala úver na účely podnikania.

83. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania úverového dlžníka, ťaží toho, kto túto okolnosť tvrdí, t. j. v danom prípade žalobcu. Žalobca vôbec nepreukázal, že účelom predmetného úveru bolo zakúpenie počítača

žalovanou na podnikateľské účely. Súdu sa žiada dosť, že suma 2.000,- eur niekoľkonásobne prevyšuje bežnú kúpnu cenu (dokonca vrátane DPH) za stolné počítače alebo notebooky, ktoré by potrebovala žalovaná na výkon podnikania ako viazaného finančného agenta.

84. V danom prípade zaujal súd výklad podľa § 54 ods. 2 OZ, podľa ktorého, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Predmetný spor posúdil súd ako spotrebiteľský spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Predmetná zmluva o úvere (svojou povahou zmluva o pôžičke) je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy).

85. Predmetná zmluva (o spotrebiteľskom úvere) neobsahuje niekoľko podstatných obligatórnych náležitostí podľa § 9 ZoSÚ, s absenciou ktorých spája ZoSÚ sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, napr. v zmluve chýba dojednanie o úrokovej sadzbe úveru, údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa, údaj o RPMN a údaj o priemernej RPMN.

86. Žalobca ani netvrdil, že by skúmal bonitu žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy. Zo žiadosti o úver vyplýva, že žalobca sa zaoberal iba hrubým príjmom žalovanej uvedeným z daňovým priznaním, nezaoberal sa jej čistým príjmom. Z dokazovania nevyplývalo, že by sa vôbec zaoberal zisťovaním výdavkov a záväzkov žalovanej, ktoré nesúvisia iba s podnikaním. Predmetný spotrebiteľský úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ pre hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, z ktorého dôvodu nebol veriteľ (žalobca) ani oprávnený požadovať od žalovanej ani jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

87. Právny úkon jednorazového zosplatnenia úveru je absolútne neplatný pre porušenie zákonného zákazu jednorazového zosplatnenia podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ako aj pre úplné ignorovanie zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Zmluvné dojednanie v čl. 10.4. písm. b) zmluvy o možnosti predčasného zosplatnenia úveru je v priamom rozpore s ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, a je neplatné podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom.

88. Nakoľko právny úkon žalobcu o mimoriadnom zosplatnení úveru (pôžičky) je absolútne neplatný podľa § 39 OZ pre rozpor s ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, a je neplatný aj pre porušenie zákonného zákazu podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, žalovanou vznesená námietka premlčania bola dôvodná, avšak iba vo vzťahu k neuhradeným splátkam úveru (pôžičky), ktoré boli podľa zmluvy splatné skôr než 3 roky pred začatím tohto súdneho sporu, v danom prípade neuhradené splátky, ktoré sa stali zročnými do 18.12.2018 (vrátane). Súd pripomína, že na predmetný zmluvný vzťah sa vzťahuje všeobecná 3-ročná premlčacia doba podľa § 101 OZ pre každú splátku jednotlivo podľa § 103 OZ, a nie 4-ročná premlčacia doba podľa § 397 OBZ.

89. Vykonaným dokazovaním vyšlo najavo, že z predmetného úveru bola žalobkyňa v konečnom dôsledku povinná vrátiť žalobcovi iba sumu reálne poskytnutého úveru, keďže

úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 a 2 ZoSÚ, a dojednanie o zmluvnej pokute v čl. 10.1. zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, a je preto absolútne neplatné podľa § 53 ods. 5 OZ. V danom prípade všetky úhrady žalovanej z predmetného záväzkového vzťahu spolu výrazne prevýšili sumu istiny úveru, a žalovaná nemá žiadnu právnu povinnosť zaplatiť žalobcovi ním požadovanú istinu, a už vôbec nie zmluvnú pokutu.

90. Žalobca navyše založil svoju žalobu aj na skutkovom tvrdení o predčasnom zosplatnení celého úveru, pričom dokazovaním vyšlo najavo, že právny úkon predčasného zosplatnenia bol absolútne neplatný, už aj len z tohto dôvodu nemohol súd priznať žalobcovi nárok, ktorého sa v tomto spore výslovne nedomáhal, keďže sa nedomáhal zaplataenia neuhradených splátok zročných ku dňu vyhlásenia rozsudku (domáhal sa zaplataenia celej neuhradenej sumy zosplatneného úveru), ktorý postup by bol totiž porušením zásady *ne ultra petitem*. Súdu preto neostávalo nič iné, iba žalobu v rozsahu, v ktorej nebola vzatá späť, ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietnuť (**II. výrok**). Súdu sa žiada dodať, že aj keby sa domáhal žalobca zaplataenia jednotlivých neuhradených splátok tak, ako keby k predčasnému zosplatneniu vôbec nedošlo, súd by aj v takom prípade musel žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, keďže predmetný úver (pôžička) je spotrebiteľským úverom zo zmluvy o pôžičke (neprávne označenej ako zmluva o úvere), a už vôbec nie je zmluvou z obchodno-záväzkového právneho vzťahu, a takto poskytnutý spotrebiteľský úver (pôžička) sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ďalej dojednanie o zmluvnej pokute je absolútne neplatné pre jeho neprijateľnosť, pričom žalobkyňa zaplatila žalobcovi viac (4.329,78 eura), než bola istina reálne poskytnutého úveru (2.000,- eur), a suma platieb žalovanou, prevyšujúca istinu reálne poskytnutého úveru tak predstavuje bezdôvodné obohatenie žalobcu na úkor žalovanej.

91. Ďalšie argumenty strán sporu konajúci súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu strán sporu, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

92. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

93. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

95. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

96. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy istiny 1.931,18 eura a zmluvnej pokuty, ktorá by ku dňu vyhlásenia rozsudku (2.6.2026) zodpovedala celkom sume 7.636,42 eura, avšak podľa žaloby sa domáhal žalobca zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % z dlžnej sumy s tým, že ak dosiahne sumu 6.060,96 eura, odo dňa bezprostredne nasledujúceho po tomto dni si uplatňuje úrok z omeškania. Preto predmetom tohto sporu ku dňu vyhlásenia rozsudku bola zmluvná pokuta v maximálnej výške podľa zmluvy v zodpovedajúcej sume 6.060,96 eura. Ďalej bol predmetom sporu úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.931,18 eura odo dňa, ktorý dátum ponechal žalobca na súde, aby ho zisťoval, a žalobca ho určil iba tak, že ide o deň nasledujúci po dni, kedy zmluvná pokuta dosiahne čiastku 6.060,96 eura. Súd zistil, že podľa výpočtu zmluvnej pokuty uvedeného v žalobe by celková zmluvná pokuta dosiahla sumu 6.060,96 eura dňa 9.3.2024, a teda 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.931,18 eura si uplatňuje logicky žalobca od 10.4.2024 až do zaplatenia. Výška úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku (od 10.4.2024 do 2.6.2026) zodpovedala sume 373,33 eura. Hodnota predmetu sporu tak ku dňu vyhlásenia rozsudku zodpovedala sume 8.365,47 eura, vrátane príslušenstva (istina 1.931,18 eura + zmluvná pokuta 6.060,96 eura + úroky z omeškania 373,33 eura).

97. Zastavenie konania v časti istiny 50,- eur a zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % zo sumy 50,- eur od 14.12.2021 do 10.3.2022 (v zodpovedajúcej sume zmluvnej pokuty 4,35 eura), procesne zavinil žalobca, keďže sumu 50,- eur zaplatila žalobkyňa dňa 14.12.2021, čo bolo pred začatím sporu (spor začal dorúčením žaloby súdu dňa 19.12.2021). Tejto časti späťvzatia žaloby zodpovedá predmet sporu v celkovej sume 54,35 eura (istina 50,- eur + zmluvná pokuta 4,35 eura), čo predstavuje 0,65 % z celého predmetu sporu.

98. Zastavenie konania v časti istiny 150,- eur a zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % zo sumy 100,- eur od 11.3.2022 do 10.4.2022 (v zodpovedajúcej sume zmluvnej pokuty 3,10 eura), zo sumy 150,- eur od 11.4.2022 do 12.7.2022 (v zodpovedajúcej sume zmluvnej pokuty 13,95 eura) a zo sumy 200,- eur od 13.7.2022 do zaplatenia (správne iba do 9.4.2024, kedy dosiahla zmluvná pokuta strop podľa žaloby; v zodpovedajúcej sume zmluvnej pokuty 127,40 eur) procesne zavinila žalovaná, keďže z tejto časti predmetu sporu uhradila 3 x po 50,- eur žalobcovi až počas tohto súdneho sporu. Tejto časti späťvzatia žaloby zodpovedá predmet sporu v celkovej sume 294,45 eura (istina 150,- eur + zmluvná pokuta 144,45 eura), čo predstavuje 3,52 % z celého predmetu sporu.

99. V časti prevyšujúcej čiastočné zastavenie konania súd žalobu zamietol (II. výrok), čo zodpovedá predmetu sporu 8.016,67 eura, čo predstavuje 95,83 % predmetu sporu. V tejto časti predmetu sporu bola vo veci úspešná žalovaná.

100. Nakoľko úspech žalovanej v tomto spore (95,83 % /čiastočné zamietnutie žaloby/ + 0,65 % /zastavenie konania v časti o zaplatenie 50,- eur s príslušnou zmluvnou pokutou/ v rozsahu procesného zavinenia zastavenia časti konania žalobcom, spolu vo výške 96,48 %, po zaokrúhlení 96,50 %, bol výrazne vyšší než úspech žalobcu v rozsahu procesného zavinenia žalovanej za čiastočné zastavenie konania (o zaplatenie 150,- eur s príslušnou zmluvnou pokutou, čo predstavuje 3,52 % predmetu sporu, po zaokrúhlení 3,50

%), a súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP žalovanej, podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 od. 1 CSP súd nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu medzi pomerom úspechu žalovanej vo veci samej sčítaného s jej úspechom z procesného zavinenia zastavenia časti konania žalobcom (po zaokrúhlení spolu 96,50 %) a pomerom úspechu žalobcu z procesného zavinenia žalovanej z čiastočného zastavenia konania (po zaokrúhlení 3,50 %), v zodpovedajúcom rozsahu 93 % (**III. výrok**), o výške ktorej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý postup je v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Trnava do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V Piešťanoch dňa 2. júna 2026

JUDr. Ľudmila Hricková
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Jana Machová